

05
A
1868

DISPUTATIO HISTORICA
De
Columnis Sethianis,

N.B. Cluv. Epist. His.

(L. 4. Kos columnar
Non adfiniti)

quam

in Florentissimâ Leucoreâ,
SUB PRÆSIDIO
VIRI

Maxime Reverendi, Amplissimi & Excellentissimi,

D N. Æ G I D I I Strauchens /
S.S. Theolog, Doctoris, & Collegii Theologici
Assessoris Gravissimi, nec non Historiarum
Prof; P. longè Celeberrimi,

D N. Praeceptoris, Patroni, Hospitis ac Consanguinei sui omni hono-
ris & obseruantia cultu aeternum Devenerandi
atq; Colendi,
publicè Eruditorum Examini
sistit

A. & R.

M. Æ G I D I U S Strauch/

In Auditorio Majori

d. 10. Julii Ao. 1669.

boris matut.

WITTEBERGÆ

Literis MICHAELIS MEYERI, Anno clo. Ioc. LXIX.



05 A 1868

Initial conditions

MEGIDIOS

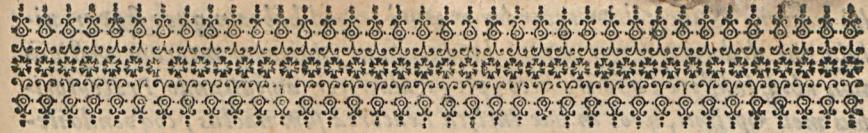
Spiculae discrepantia ni

www.oldbookshop.com

卷之三

ТРАДИЦИИ

Digitized by srujanika@gmail.com



VIRO EXCELLENTISSIMO,
DNO. AUGUSTINO Strauß,
COMITI PALATINO CÆSAREO,
SERENISSIMI AC POTENTISSIMI ELECTORIS
SAXONICI
CONSILIARIO INTIMO,
EJUSDEMQUE SERENISSIMÆ CELSI-
TUDINIS
AD COMITIA IMPERIALIA RATISBONENSIA
LEGATO SPLENDIDISSIMO,
DOMINO PATRONO AC PATRUELI SUO
OBSERVANTIA FILIALI PERPETIM
COLENDO
SE SUAQUE OMNIA SACRA ESSE JUBET!

Excellenter Tu
EXCELLENTISSIME DOMINE,
Non agrè feres, quod humillimè expeto, exiguis hisce chartis splendidissimum
Nomen Tuum præfixum legi, sed condonabis ob sanguinis necessitudinem, quæ
Tecum mihi intercedit, si quid audax nimium peccavero, dum officiosus vo-
lui

hū videri. Scilicet dum recordor maturè, quod habeam, quos sequar, nihilq; me dedecere magis, quam laudatissimis Majorum meorum vestigiis non ubiq; insistere, quo ire licet, pergo alacriter auscultando Praeceptoribus meis Optimis, quos in hac Inclytā Leucoreā sum natus, coquendo iterum animæ pabulum, quod à Tantis Magistris accepi, ut vertatur tandem in succum & sanguinem mentis meæ, periclitando deniq; ingenii vires, & quid Musarum dapibus expletus valeam. Ita tempus transigere soleo in Celeberrimā Leucoreā. Atq; hoc ipsum testabitur, nisi fallor, praesens meum Academicum specimen, in quo ostendere labore, frustra non nullus, ut eruditionem primi orbis cognoscant, Sethianas Columnas quarere, quæ nullibi nisi in Utopiā collocata mihi videntur, vel ad ripam fluminis Sabbatiū, in qua cygni, morti proximi,

Dulcia defecta modulantur carmina lingua.

Non insulto quidem Auctōribus, qui à Josepho decepti, fabulam hanc alioquin satis quidem absurdam veram esse crediderunt Historiam, quam ille de prisca sapientia reliquiis annotavit, sed Fabula tamen indicia, à me observata, cum Eruditis communica. Ceterum nulli alteri, quam TIBI, LEGATE SPLENDIDISSIME, debebantur haec chartæ, ut officiosissimum nempe animum meum declararem Tibi, pro acceptis beneficiis agerem grates & favorem deniq; Tuum plus quam paternum, quem expertus sum habētus, abundantius in me derivarem; Tu, Excellentissime VIR, quæ incomparabilis Tua erit benignitas, optimè, quod precor denuo, omnia interpretaberis, valebisq; cum Splendidissimā Tuā Familiā ad arbitrium felix & ego dum vixero, audire expeto;

Excellentiaz Tuæ

Subiectissimus & filiali
obsequio adstrictus
Cliens

M. ÆGIDIUS Strauch.



E origine Scripturæ & litera-

Drum gravissimæ inter Auctores oriuntur controversiæ; Nonnulli enim literas ab æterno originem suam habere arbitrantur, inter quos primum obtinet locum eximus naturæ scrutator *C. Plinius*, qui Libr. 7. Hist. Nat: c. 56.

Literis illis æternitatem tribuit. Profanam hanc & paganam Literarum æternitatem, dicente celeberrimo *Bangio*, Plinio tantum Ethnico & Atheo indulxit *Jacobus Salianus* Tom: 1. Annalium Eccles: p. 119. his verbis: *Ita literit dicere, mundiorum & ejus Auctorem ignorantis rectius dicturo. si æternam literarum scientiam apud eternum D'Eu fuisse dixisset, eamq; posta ipsius benignitate communicatam mortalibus. Qvicquid vero hac de re sentiendum sit, manifestum est, cum primo statim intuitu ipsius absurditas deprehendatur.* Alii autem literarum originem à tempore antediluviano derivandam putant, sed in hac re iterum permulta dantur sententiarum divortia. Nam nonnulli Adamo literarum originem tribuunt, dicentes Adamum animadvententem, se, in expiabili peccato commisso, non solum obscuram omnium rerum sibi fecisse memoriam, sed etiam magnam vim imprudentiae ipsius animum penitus perturbasse, primum, memorie juvanda causa, literarum inventorem fuisse. Vid: *D. Bangi*: Exercit: 1. de Liter: Natal: Qvæst: III. Alii literarum Auctorem faciunt Henochum, unde & ipsius scripta, etsi adulterina, adhuc hodierno die in Æthiopia monstrata, magno in pretio habentur. Conf: *B. Job: Heinric: Ursin* p. 208. Putant enim, Henochi librum ad diluvium usq; propositum, & tempore diluvii in Arca Noæ conservatum fuisse. Inter illos, qui hunc librum ostendere haud recusarunt, fuerunt etiam Comes Mirandulanus, qui Capnio Henochi Codicem, ingenti soluta pecunia summa, tribuit, & *Wilhelmus Postellus*, qui istum librum pro inæstimabili thesauro habuit.

A

Confer:

Confer Maximè Reverendus atq; Excellentissimus Dn.D.
Ægid: Strauchi, Hospes & Consangvineus meus omni honoris
ac observantiae cultu æternum Devenerandus, in Prael: suis Publ:
In horum sententiam non ægrè inclinat Jacobus Bulduc, qui
lib. i. c. 14. Noachus, inquit, mandavit, Scripta Henochi diligenter
conservari, & repositi in Arca tempore diluvii, non minori sollicitudine,
quam Patres Adami & aliorum Patriarcharum ossa, ut
qui ejus, quem Deus rapuerat, ossa, que servarentur, habere non
posset, Scripta tanquam sacratissimum pignus & depositum sibi atq;
posteriori custodiret &c: Præprimis verò Librum Henochi probare
volunt ex Epist: Jud. v. 14. in qua seqventia leguntur verba:
Prophetavimus ab his septimus ab Adam Henoch, dicens: Ecce
venit Dominus in sanctis millibus suis, facere judicium contra omnes,
& arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum &c:
Quid verò hac de re judicandum sit, perspicue explicat doctissimus
Hottingerus in peculiari dissertatione de Prophetia Henochi.
Alii literarum antiquitatem ab Enosi temporibus deducentes,
permulta notata digna ipsum scripsisse dicunt. Ita sentit Genebrardus Chronographie l. i. p. 10. Refert enim Enosum
de Religione & modo orandi DEum, & disciplinis scripsisse.
Quale vero Judicium de tali ferendum sit sententia, facile exinde patet, si aliorum Scripta simul cum his conferamus;
Nam aperta contradictione in ipsis apparat, contradicunt enim
sibi, dum alii Henocho, qui septimus ab Adamo, alii Enoso, qui
tertius saltem ab Adamo fuit, uti testis est Marianus, literarum
originem tribuunt. Alii deniq; pro literarum inventoribus
habent Sethum, illiusq; filios, dicitur enim, ipsos varia portenta
literis probasse, uti id clare exponit B. Jobann: Hein: Ursin:
p. 216. & Valentini, inquisiens, Aeonum Doctoris schola prodierunt
Gnosticorum quasi myrmecia, Cajani, Abelita, Sethiani, Archon-
stici: Hi fabulantur, Sethum à virtute supernâ, bonig; Dei ministris
Angelicis, raptum in Cælum, didicisse, τὸν κοσμουπιὸν Θεὸν non esse
eum, cui servire debeat bona mens; sed etiam esse αὐτούματον
divinum, τὸν ἀνθρώπον θεόν θεόν. Hæc portenta probatum ibant
libris, quos alios Sethus ipse, alios ejus filii septem conscriperint.
Porro varia excogitantur media, quibus Antediluviani literas
suis

Contra:

A

suas conservare voluerunt. Dicitur enim, non nullos literas tabulis aureis, lapideis, ætheis & gemmis etiam insculpsisse. Plurimi autem antiquas, quæ finguntur, literas in tabulis tantum chartaceis conservatas fuisse arbitrantur; alii literas vel æneis, vel lapideis, vel lateritiis, vel similis materiae columnis inscriptissime dicunt. Ex hoc figurorum cœno eruerunt quidam fabulam de Columnis Sethianis, de quibus hac vice aliquanto prolixius agere animus est. Deus conatibus adfit.

§. I. Historiam de columnis istis Sethianis exponit **Josephus**
libr. I. Antiquit. Jud. c. 3. dicens: οὐ Φίλιον τῆς αἰτίας τοῦ δεσμού, καὶ
τὴν τέτταντα μητρόπολιν ἐπειόνου, ταῦτα ἔχει εἰς μητρόπολιν τὰς αἰ-
θρωπάς ταῦτα εὑρημένα, μηδὲ, τοῖς εἰς θράσιν ἐλθεῖν, Φιλεππαν,
περιεγκότες οἱ Φαντασμάτων Αἴδανος ταντὸν ὅλων ἐστεργότες, τοῦ μητρό-
πολιν πυρός, πάντες εἰς τὴν Σιαν καὶ ταληθότες τοῦ θεοῦ, στήλας δύο
ποιησαμένοις, τὸν ἐπι ταλινθότα, τὸν δὲ τετραγωνικὸν ἀμφοτερέας
ενέχει αὐταν ταῦτα εὑρημένα, ἵνα καὶ τῆς ταλινθίου οὐ φαντάσιος τοῦ
τῆς ἐπομένειας, ηλιθίνιον μέναστον τοῦ διαθέρωπος
ταῦτα εὑρημένα δηλαστα, καὶ ταλινθίου διατὸν διατεθῆνας
μενδήδιον δέδεινε καὶ τὴν Συραάδα. Verba hæc latine ita sonant:
Nepotes Sethi sideralem scientiam, ac coelestium rerum cogni-
tionem excogitarunt. Ne autem inventa sua ex horum no-
titia dilaberentur, & prius perirent, quam per noscerentur,
scientes, Adamum universalem rerum interitum præscivisse,
unum incendio, diluvio alterum, excogitatis duabus colum-
nis, una lateritia, altera lapidea, utriq[ue] sua inventa inscri-
perunt: ut si lateritiam diluvio deleri contigeret, la-
pidea superstes hominibus discendi copiam faceret, & qua
inscripta continebat spectanda exhiberet, vel, lapidea igne
abolita, maneret lateritia, manet autem lapidea adhuc usq[ue]
diem in Syria.

§. 2. Autores harum Columnarum non iidem omnibus
sunt; Alii enim faciunt Adamum, dicentes: ipsum hanc ob-
causam tales erexisse columnas, quo literas, juxta eorum op-
inionem à se inventas, posteritati communicare posset. Ita sen-
xit Alsted: in Chron: uti & Jacobus Boulduc de Ecclesia ante Mo-
A 2 sen

sen. i. c. i. Hos seqvitur *Carion* in *Chronic*: p. 17. qvi etiam
qvanqyam ob alium finem, Adamum Auctorem harum colu-
mnarum facit, scribit enim, Adamum duab⁹ tabulis lapideis im-
pressis initia creationis, lapsu hominis & promissionem, uti
hocce annotavit B. D. Dorsch: in *Theolog: Zach:* Alii hanc
Columnarum strūturam attribuunt τῷ Kainan, videatur *Hi-
storia Ebræa Salmanticensis* l. 2. c. 11. apud Drusium in *Notis ad
Severum Sulpitium* p. 21. Alii has columnas à Chamo inven-
tas esse volunt, ita tentit *Castianus Collat:* g. c. 21. *Sethum*, in-
quiens, *naturalium rerum notitiam, paterna qvæ hereditate ac-
ceptam, posteris commississe.* *Hos in deterius datos præci-
pites, curiosas Maleficorum artes, Magicasq; superstitiones
instituisse, demonesq; pro DEO venerari docuisse, editis et-
iam libris memorialibus.* *Eorum librorum cum nullum Cham-
mus, artib⁹ illis sacrilegis infectus, vetante patre & piis fra-
trib⁹, secum in arcam diluvii tempore inferre posset, studiosè
id genus nefanda commenta pasim metallorum laminis ac
durissimis lapidibus insculpsisse.* *Ita conservata fuisse.*
Nonnulli verò præsertim ex Arabibus opinantur, Chamum,
qvi aliasmet primus fuisse rerum, qvas ante diluvium observa-
rat, curiosarum propagator fertur, ejusq; Posteros post tempus
diluvii Pyramides diluvio in imum projectas, qvæ ipsi Chamo
etiam ante diluvium haud ignotæ erant, in pristinum locum
iterum collocasse, ne Proavi sui ex memoria Posterorum facil-
limè deciderent. *Conf: Athanasij Kircher: in obelisc: Pam-
phil: p. 45.* Alii harum columnarum inventionem tribuunt
Cainitis, uti docetur apud *Nauclerum*, & in *Historia Scholastica*.
Alii Henocho, ut *Viterbiensis* in *Commentar: super Beroum*.
Alii *Tubal* & *Tubaleam* columnas illas erexit arbitrantur, uti
Bergomas scribit.

§. 3. Nonnulli deniq; harum columnarum Auctorem
faciunt *Sethum*, uti *Eustathius* in *Hex:* p. 47. dicens. ὁ Σῆθ ἐν
ηλικίᾳ γενούμενος πολλαὶ δεῖγες ἐπενόποτεν, ὃν καὶ τὰς λαπογόνας
εἰπε γῆλωτας κατέλειπεν. ετὸ γοῦ περὶ τὸ αἴρονομιαν, καὶ
πᾶσα τὴν θερμότην ἐφεύρε Διονυσίου, ἦν δια τῶν ἐχάτων
χρόνον Διονύσιον πονώσθε οἱ Ἀδαμι παθεσκευαστεν. μέλλων γοῦ
πλωτῶν οἱ Ἀδαμι περιφένεις τῆς πάσι μετάψι τὸν Θεὸν τὴν ἡ
κόσμῳ.

πόσιν Φύσιν απαλεῖ Φύσι πορτ, Εὐδαλί, ἡ αἰκάστωτες οἱ φθίται
Σηθ δύο σῆλας ἐποίσαντι τὸν οὐρανὸν λίθον, τὸν δὲ εἶχεν εἰπήσεις τολμίθαι
καὶ πανθάσσαντες. οὐρανὸν ταύταις πᾶσαν τὸν εργάσιον Φορέας θεε-
χίερας πέρι τοῦ ἀληθοῦ τὸν τῆλον τὴν ἀστρονομίαν ἀντανακλασθείσης
εὑρέσον. Ιναὶ μὲν οὐδαπέστι πάντα Φθείρηται, ηλίθινος σῆλης Φυ-
λαὶ Πεταῖαι, εἰ δὲ πυξίδης ὁ σελανῶδης γενομένης διὰ τῆς κατουμεβέτας, ηλί-
θινος σῆλης διέμενεν ἢ περάχει τῆς δεῦρης μετὰ δὲ γῆ τῇ Σηπεριάδ ἐ-
πιλωμένην. Hoc est: *Seth utate in eunte, multas reperit virtutes, quārū imitatores Posteros reliquivit. Hic n. primus Astrorum scientiam, totamq; rerum cælestium descriptam distinctionem excogitavit, quādam, ne extremis temporib; evanesceret, tali meditatione, curaq; sustentavit. Adam n. morti vici-nus, Deum, universam hanc mundi naturam, & igne & aqua exterminaturum, filii suis vaticinatur, quo audito qui una cum Seth erant, duas erexerunt columnas, unam quidem ex lapide, alteram ex silibus laterculis extructam, & in his omnes Cæli motus inscriperunt, ne eorum in astrorum scien-tiā observationes, inventaq; aliquā obscuraret oblivio. Si enim aqua omnia consumi contigisset, lapidea illa columna conservaretur, si signe, testacea; cum itaq; aqua pluvia ter-rarum inundassent, lapidea permansit, quod ad hanc usq; tempora in terra Seiriadē et a conspicitur.* Alii erectionem ha-
rum columnarum tribuunt Sethianis, ut Josephus l.c. dicens: *Nepotes Sethi sideralem scientiam, ac cælestium rerum cognitionem excogitarunt &c.* Item Sabellius & Serenus, quamvis hic longe aliis circumstantiis, quam ille, rem declarat.

§. 4. Materia Columnarum Sethianarum itidem est dubia, nonnulli enim arbitrantur, Sethum inventa sua, quo ser-varentur, duabus columnis, alteri æneā, alteri lateritiæ, inscri-pisse, quo si lateritiam diluvio deleri continget, ænea super-est foret; si autem ænea igne interiret, quo tunc lateritia homi-nes præteriorum certiores redderet. Ita Genebrardus alteram ex nostris columnis æneam, alteram autem lapideam facit. Item Pineda in Jobum T. 2. f. 93, dicente B. Walthero in spicileg: præ-fat: putat, alteram ex hisce columnis, quibus Sethiani inventa

sua inscriperunt, fuisse æneam, qvo tempore diluvii, lapideæ de-
structâ, illa superstes maneret, & eo respexisse Jobum, qvando
c. 19. v. 24. desideravit scribendorum sermonum su-
orum monumentum, aliquod vel plumbeum, vel lapideum.
Præcipua vero causa esse potest, ob qvam fictitarum columnarum
Sethianarum' materiam facimus partim æneam sive la-
minas, partim lapideam sive lapides, qvia etiam de aliis col-
umnis antediluvianis traditur, illas fuisse vel æneas vel lapideas,
Petr: Commeſt: enim in Histor: Scholast: Genes. c. 39, uti refert do-
ctissim, Johann: Heinric: Ursin: p. 226. de hujusmodi columnis ita
loquitur: Ning vicit Chā, qui regnabat in Bætria. Is dicebatur Zo-
roäſtres, inventor Magice artis, qui & septem liberales artes in-
quatuordecim columnis scripsit, septem ancis & sepiem lateritiis,
contra utrumq; Judicium vel diluvium, aquæ scilicet & ignis. Ita
Cassianus qvoq; Collat: 8. c. 21. nominat diversorum metallo-
rum laminas, qvæ aquarum non corrumperentur injurya, & du-
rissimos lapides, qui vim ignis non sentirent, qvibus sua inscri-
perit Chamus.

§. 5. Secundum alios materia Columnarum Sethianarum fuit lapis, ea forte de causa, qvod hæc materia durabilior
& olim & hodie columnarum materia fuerit. Sic antiquis tem-
poribus apud priscos Ægyptios columnarum sive obeliscorum
materia fuit marmoris qvoddam genus, variis coloribus gutta-
tim veluti aspersum, qvod alias vocatur Pyrites, principalis
enim lapidis substantia rubro colore fulgebat, cui nunc chryſtal-
lineæ sive Amethystinæ, jam cinereæ vel cœrulei coloris, modo
nigri sive varii marmoris particulae, hinc inde per totam sub-
stantiam lapidis commissa spectabantur. Exinde Ægyptii obe-
liscos suos Soli dedicabant, nam Sol in quatuor mundi Elemen-
ta suum dominium potissimum exerit; hinc dominium Solis
per obeliscos, qvos digitos Solis vocarunt, denotabant, per qua-
druplicem enim milionem quatuor Elementa significabant.
Conf: Kircher: in Obelisc: Pamphil: 1. 1. c. 5. p. 50. Plin: 1. 36. c. 8.
Etali materia fuit etiam conflatus Obeliscus in honorem Solis
a Phænicibus eretus, de quo qvoq; agit Kircher: in Obelis: Pam-
phil: 1. c. Hujus sortis etiam Obeliscum sive Columnam in In-
ſula

ſula Tiberina extitisse fertur; Cum enim insula Tiberina in formam navis ædificata tradatur, obeliscum in medio insulæ eretum, formam mali in medio navis expressissime, verisimile videatur. E tali materia itidem fuerunt duas tabulae lapideæ Adami, de quibus supra ex *Cariōn*: in Chron: p. 17. prolixius egimus. Hodierno quoq; die permulta columnæ lapideæ, ab Antecessoribus nostris erectora variis locis superstites deprehenduntur. Sic Romæ ad hodiernum usq; diem duodecim columnæ lapideæ apparent. Item, in Ægypto plurimi adhuc supersunt obelisci lapidei, præprimis autem in Aſna urbe, quæ supra Thebas antiquas sita est. Constantinopoli quoq; ad hunc usq; diem duo obelisci lapidei in circa maximo Byzantino collocati videntur, qui à Theodosio in hujus urbis ornementum ex Ægypto translati sunt. Vid. *Kircher*: in *Obelis. Pamphil.* l. 1. c. 7. Nostris etiam temporibus columnas lapideas erectas habemus. Sic Franckfurti ad Mænum hoc seculo columnæ aliqua lapidea forma pyramidali in rebellionis memoriam erectora est. Item Romæ ante aliquot annos in pacificationis Pisanæ coactus fuit Alexander VII. Pontifex lapideas columnæ incidere insolentiam Corforum in Duem Creyvium Oratorem Regis Gallia, & exilium hoc nomine Corsis indicium.

§ 6. Nonnulli contra ex duabus his columnis alteram lapideam, alteram lateritiam fingunt. *Josephus* enim in textu Græco aſcrit, alteram columnarum ἐν πλίνθῳ, latere, alteram vero ἐν λιθῳ, lapidibus structam esse. Conf: *Doctissimus Bangius* p. 126. Nam duplex futurus erat interitus mundi, alter incendio, alter diluvio, ne autem inventa sua ex hominum notitia dilaberentur, hasce columnas excogitasse feruntur. Putarunt enim, lapideam non potuisse interire tempore diluvii, quia ē lapide, ingenti & admirabili duritate prædicto, & immuni ab omni aeris injuria, exstructa dicebatur, nam lapides non unā eademq; gaudent duritate & crassitatem, lapis enim lapide durior & crassior est, & ex materia magis compacta constat, partesq; solidiores habet; Et contra arbitrii sunt, lateritiam superstitem fore tempore incendi, quia lateris natura ita est comparata, ut ipse igne potius constantior reddatur, quam ut plane tollatur;

Nam

Nam muri è lateribus compacti temporibus maximorum & inextingibiliū incendiorum destrui haud possunt, in igne enim multò magis transformantur & indurantur; Hinc, illas columnas igne iterum perire, impossibile esse, nam qvo major flamma adesset, eo majorem etiam adipiscerentur duritiam, qvo cunq; enim modo lateres acciperent duritiam, eo ipso modo non possent iterum amittere.

§. 7. Sicuti autem cætera in columnis Sethianis fundamento certitudinis carent, ita & hæc, qvæ de harum Columnarum forma circumferuntur, æqvæ incerta videntur. In dubium etiam adhuc vocatur ab Autoribus, anne monumenta ista columnæ, an verò tabulæ fuerint? Nam ambæ è tali materia confici poterant, qvæ tempore diluvii & incendi conservarentur, uti enim è columnis altera lapidea, altera lateritia dicitur, ita & è tabulis alteram æneam, quæ superstes maneret tempore diluvii, alteram autem lateritiam, qvæ tempore incendi superstes, hominibus discendi copiam faceret, fuisse putatur. Sic Genebrard. l.1. Chronogr: monumenta illa Sethiana modo tabulas, modo vocat columnas. Tandem verò scribit, eas fuisse tabulas, unam æneam, contra aquæ illuviem, alteram lateritiam, contra ignis conflagrationem.

§. 8. Præterea, si aliarum columnarum sive pyramidum, tam antiquarum, qvām hodiernarum, formam aspiciamus, columnis nostris Sethianis, si aliter extitissent, facile aliquam formam attribuere possemus. Sicuti enim Pyramis à summo fastigio, veluti à puncto incipiens, per lineas in superficies & corpus abiens, paulatim in omnes partes dilatatur; omnis pyramis enim, nimirum pyramis Triangula inordinata, qua pro usitatis simis habent æquivalia: Ita etiam columnæ Sethianæ ab unico principio se incipere, & per lineas in superficies & corpus extendi potuissent. Nam tali modo exstructæ, eò facilius à Cœli & aeris injuriæ ac tempestatibus immunes fuissent, ne pluviae & grandines illarum columnarum insculptas literas & imagines corrumperent, sed omnes guttulæ delapsæ sculpturæ nullum adhibuissent incommodum. Hinc procul dubio factum est, ut B. Johann: Henric: Urfin: p. 207. columnis quadratam attribuat

figu-

figuram dicens : *Visuntur sane Romæ in Bibliotheca Vaticana et*
Columnæ quadratae, in quibus Adami, Filiorum, Sethi &c: litera
proponuntur. Quadratae autem dicuntur illæ Columnæ, non
ac si omnia latera æqualia fuissent, quod ad figuram quadrilateram
Parallelogrammam requiritur; sed quod tantum quoad
basin quadratae dicantur. Cæterum illarum figurarum altitudo
perpendiculariter extollitur, & in acumine superficies uniuersi-
tur. Maximè autem in talibus columnis sive pyramidibus re-
spicitur ad basin, basis enim fundamenti vicem & ornamenti
præstat, quam sustinet, statuæ; Nam, si basis labilis & firmo
fundamento carens exfrustratur, tota etiam pyramis sive statua
inconstans erit, præprimis quoque, quia basis unica columnæ
pars est, quæ maximum pondus & molem sustinet, ideoq; præ-
ceteris interitus periculo subiecta videtur. Exemplum clarissi-
mum, in quo semper maxima baseos cura in pyramide habita
fuit, exponit *Vitrivius* 10. Archit: 6. *Nostræ, inquietis, memoria,*
cum Colosci Apollinis in fano basis esset à vetustate defracta, &
metuentes, ne caderet ea statua & frangeretur, locaverunt ex la-
pidiçinis basin exciderâdam. Hæc autem basis erat longa pedes 12, la-
tæ pedes 3, alta pedes 6. Observandum autem est, quod basis
statuæ semper debeat correspondere, minorum enim minorem,
majorum autem majorem esse oportet basin. Hæc omnia et-
iam ad nostras ficticias columnas Sethianas applicari possunt,
nam si tales unquam in rerum natura fuissent, illæ quoq; firmo
& ipsarum molli correspondenti fundamento sive basi gavisi es-
sent; Legitur enim apud *Josephum* l. c. alteram ex his colu-
mnis suo tempore adhuc in Syria visam fuisse.

§. 9. Finis deinde, ob quem columnæ Sethianæ erecta
dicuntur, fuisse fingitur, quod nimirum Nepotes Sethi inventa
sua istis columnis inscriberent, eaq; hoc modo posteritati trade-
rent. Qualia vero isthæc inventa fuerint, adhuc sub Judice lis
est, contenta enim diversa exprimunt diversi. *Sabellicus* scribit,
a Setho prognatos in columnis hisce totum de consummatione
mundi arcum inscripsisse. Alii, & quidem illi potissimum, qui
Chamum Autorem harum Columnarum faciunt, statuunt,
hisce columnis inscriptas fuisse curiosas maleficorum artes, præ-
stigias ac Magicas superstitiones, uti *Cassianus* Collat: 8.c.21,
tradit, *Sethum*, dicens, *naturalem rerum notitiam*; pater-

na quasi hereditate acceptam, Postoris commisisse: Hos
in deterius datos precipites, curiosas Maleficorum artes,
magicasq; superstitiones instituisse, Demonesq; pro DEO ve-
nerari docuisse, editis etiam libris memorialibus: eorum
librorum cum nullum Chamus, artibus illius Sacrilegis infec-
tus, vetante patre & piis fratribus, secum in arcam diluvii
tempore inferre posset, studiose id genus nefanda commenta
pasim metallorum laminis ac durissimis lapidib; insculpsisse:
ita conservata fuisse. Genebrardus l.c. putat, in Columna-
rum Sethianarum primâ liberales artes, præsertim doctrinam de
DEO & Mathematicam, in altera promisionem de Christo
Adamo factam cœlatam fuisse. Josephus artes Mathematicas
Columnis Sethianis inscriptas commemorat, dicit enim:
Nepotes Sethi sideralem scientiam, ac caelestium rerum cogni-
tionem excogitasse. Josephum quoque sequitur Eustathius
Antioch: in Hex: p. 47. qui nominat motus cœlestes ταῦτα
τὴν δράσιν Φαρᾶν, & τὴν τῆς Ἀσερούιας ἀντὶς ἐγένετον. Item
Plinius libr: 7. c. 56. Epigenes, ait, apud Babylonios 720.anno-
rum observationes siderum coetilibus laterculis inscriptas do-
cet, quod ad Columnas hasce refert Allat: in Eust: p. 216.
Becanus columnarū Sethianarum existentiam aliasmet fortiter
defendens, hisce columnis religionem & vaticinia, à majoribus
edita, insculpta fuisse opinatur l. 1. Hieroglyph: dignam, in-
quiens, piis viris curam audim⁹, dum magnā sollicitudine hoc
agitur; ne astrorum ulla unquam ratione perdatur, quo nihil
est, quod sui ipsig cognitionem facilius & certius queat tueri!
Si benē res omnes expendissent, bac cura Soli & Luna, qui
siderorum siderum reveriones metiuntur, relicta, hoc
omni studio contendere debuissem⁹, ne oracula de generis hu-
mani per Christum salute, apud Posteros ignorarentur. Dilu-
vium autem futurum legimus Noacho primum à DEO fuisse
revelatum, & ejus Scriptoris, qui hoc prodidit, tantifaci-
mus Auctoritatem, ut eos, qui diversa tradunt, aut nibili
aut minoris nibilo astinemus. Benè igitur valeat Josephus
curuis columnis, nos interim Mosen sequamur, ne tam simi-
stram

*¶ram de Setbianorum piis animis concipiamus opinionem; ut maiorem Astrologia, quam Religionis & vaticiniorum, à Majoribus editorum, rationem atq; curam eos habuisse dicamus. Scholastici putant, Sethi Nepotes Musicam & artem ferrariam, similesq; à Cainitis inventas hisce columnis inscriptissse. Alii autem dicunt, varias antiquitates columnis Sethianis inscriptas fuisse. Ita *Iсаac: Vossius* in Diff: de Æternit: Mundi c. 10, p. 271. putat, columnas Judaicas eas fuisse, quas Judæi crediderint à Setho esse collocatas, & Manethonem jactasse, se ex iisdem Ægypti antiquitates cognovisse & collegisse.*

§. 10. Deniq; inter se dissentunt, qvomodo hæc scripta fuerint, num per Hieroglyphica, num verò per literas. *Sabellicus* ipse fatetur, dubium esse, anne in istis columnis literæ, anne vero animalia, cæteræq; figuræ & Hieroglyphica cælata fuerint, præprimis, qvia non adeo diu post diluvium Ægyptiorum sapientia incepit, quæ plerumq; in Hieroglyphicis consistebat. *Schiagia* enim Arabs Historicus apud *Kircher:* in *Oedip:* l. 2. p. 11. p. 173. dicit, Ægyptios post diluvium in variis scientiis edocētos fuisse. *Schotanus* p. 58. arbitratur, fuisse literas, easq; antiquissimas, qvibus sacer Codex exaratus fuit, libeat nunc sive Assyrias, sive Samaritanas literas assignare. Item *B. Johann: Heimric: Ursin* in loco supra citato procul dubio quoque intellexit literas, qvia visuntur, inquit, in *Bibliotheca Vaticana* oīto columnæ quadratae, in qvibus *Adami*, filiorumq; *Setbi Literæ* proponuntur. Nam si illo tempore literæ jam in usu fuissent, certè Nepotes Sethi etiam in suarum Columnarum inscriptione tales adhibuisserint, literæ enim pro optimo aliquid posteritati tradendi modo habentur. Probabile enim videtur, Nepotes Sethi iuxta horum sententiam usos fuisse literis, cum Matthesis & aliae modo dictæ artes optimè posteritati per literas tradi potuissent. Celeberrim, *Job. Heimric: Ursin* p. 212. pro hac sententia confirmanda allegat testimonium aliquod his verbis: *D. Bangig*, cum librum *Henochi* diligenter refutasset, tandem tamen concludere non dubitavit; non tamen propterea *Henocho* omnem scripturam literarum antediluvianarum temerè adjudicandam esse: Quid ita! qvoniā, inquit, inter *Adami* Posteros fuerunt, qui duabus columnis sua inventa

ventainscripterunt. Sed, quales literæ, anne nimirum Assyria, Samatitanæ &c: fuerint, ab ipsis Scriptoribus non indicatur. Doctissimus Bangius p. 125. scribit, Sethum, secundum Angelii Rocchæ sententiam, charæcteres in columnis cælatos cum hodiernis Samaritanorum charæcteribus communes habuisse.

§. II. Non autem principalis Nepotum Sethi in erigendis columnis finis fuit, ut his tantum inventa sua inscriberent; sed potius, ne inventa sua ex hominum dilaberentur notitia, & prius perirent, quam pernoscerentur, ac nemini discendi copiam facerent. Hunc ipsum scopum clarè exponit *Sabellicus* l.c. Ita etiam sentit *Eustathius*. *B. Johann Hein: Ursin*: l.c. itidem indicat, principalem columnarum Sethianarum Erectorum scopum, dicens: *Illa summo in pretio esse habenda, quæ sanctissimi & celeberrimi Viri posteritati tradere, & in mundum usq; alterum propagare laborarint.* Haud ignotus enim erat Sethi Nepotibus duplex mundi interitus. Nam ipse in subsequentibus dicit, quod prima vice de Judicio Domini publicè concionatus sit Henoch, & primo de diluvio Naah, quæ ratio postmodum fuit duarum diversæ structuræ columnarum.

§. 42. Locum, in quo Columnæ Sethianæ positæ dicuntur, certum determinare non possumus. Alii arbitrantur, istas columnas à Sethi Nepotibus erectas esse in monte sive loco aliquo elevato, nam Sethi familias in monte habitasse dicitur. *A Seldeno* enim de Diis Syris p. 45. citatur Codex Arabicus, in quo legitur, Sethi familias, posterosq; montis occupasse cacumen, in quo Adamus sepultus est. Probabile verò videtur, Sethi Nepotes columnas suas, si unquam hoc opus suscepissent, in illo loco, in quo habitarunt, erexisse, præprimis etiam, quia iste locus elevatus, tempore diluvii leviori & mitiori aquæ impetu, præ loco aliquo plano, tætus, & prius etiam, quam locus planus, exsiccatus fuisset. Locum quoq; aliquem nominat *Eustathius Antioch:* p. 47. ἵνα τὴν Σητικὴν, per quem plurimi Syriam intellectam volunt; sed non omnes in unum consentiunt, quod verba hæc tali modo explicanda sint, ut per illa indicetur Syria. *Vossius* enim de Æstate mundi p. 271. putat ab *Eustathio Antioch:* intelligi terram, quæ Jud. 3. v. 27. describitur ad montem *Euphratim*. Quod verò sententia isthæc falsa sit, exinde patet,

quia

qvia Josephus suo tempore alteram adhuc existis columnis dicit fuisse in Syria; jam autem Ephraim in Syria sita non erat, cum Ephraim pars terræ sanctæ fuerit, non item Syria.

§. 13. Qvamdiu postmodum columnæ istæ Sethianæ duraverint, in nullo probato Auctore reperitur. Conantur eodem nonnulli, durationem columnarum Sethianarum exprimere; sed ipsorum dicta omni fundamento veritatis carent. Multi enim dicunt, columnam lapideam superfuisse in Syria ad Josephi usq; tempora, lateritiā verò diluvium delevisse. Immo *Eustathius* p. 47. dicit, usq; ad sua tempora lapideam permanisse. *Eustathius* autem, juxta *Leon: Allat:* sententiam, vixit temporibus Constantini, & usq; ad 30. annum hujus Imperii scriptum suum continuavit.

§. 14. Cæterum, qvæcunq; circumferuntur de his columnis, omnia esse figmenta jam jam ostendendum est. Ubi illud prius affero, me in dubium non vocare, anne columnæ qvædam extiterint qvæ Sethianæ fuerint appellatae; sed an Sethus vel ejus Posteri Antediluviani illarum Auctores fuerint? qvod posterius nego. Primò enim Scriptores Sacri hac de re haud qvicquam annotarunt, cum tamen nulli præter eos de Antediluviano hoc factō infallibiliter constare potuit. Nam in omnibus antediluvianis rebus gestis nihil certi annotatum habemus, nisi qvod à Scriptoribus Sacris factum sit. Cætera plerumq; , qvæ circumferuntur, pro fabulis & supposititiis scriptis habentur.

§. 15. Secundò rem dubiam faciunt diversæ Auctorum sententiae de his columnis; Alii enim dicunt, Columnarum harum primum Auctorem fuisse Adamum, alii Chamum, alii Henochum, & alii Sethum; alii putant, alteram ex his columnis fuisse lapideam, alteram lateritiam, alii autem alteram æneam, alteramq; lapideam faciunt; alii arbitrantur, hæc monumenta Sethiana fuisse tabulas, alii columnas, & sic porro. Si ergo tam multiplex detur contradic̄tio, qvomodo qvæsō aliquid certi de ipsis columnis constare poterit, omnia enim, qvæ proferuntur à Scriptoribus, adhuc in dubium revocari possunt; qvia cuncta Scriptorum tradita Scripta sibi invicem sunt contraria. Josepho etiam de ipsis columnis infallibiliter constare non potuit, qvo infallibili traditione de columnis hisce aliquid scribere posset,

tuisset, nisi id singulari Spiritus S. revelatione & beneficio factū fuisset, quod tamen in Mosen potius, quam in Josephum cecidisset; quia verò Moses hanc rem silentio planè transit; ideo etiam Josepho infallibilem hujus rei traditionem adscribere minime possumus, sed potius illius hac de re annotata pro commentis, ex suppositiis scriptis provenientib⁹, meritò habemus. Revelatio quoque de futuro mundi interitu legitur facta Noachio Gene: 6. non Adamo tantum, & revelatio illa anterior non censenda est infallibilis, verum pleriq; Scriptores ad revelationem Adamo factam attendunt, quia structura harum columnarum contradicere videtur ordo & tempus decreti divini, revelati de universalis rerum interitu.

§. 16. Tertiò supervacanea etiam videtur Columnarum Sethianarum structura, cum vel crediderint columnarum Auctores omnium hominum, vel quorundam interitum futurum diluvio aut incendio. Si illud, non opus scientiis, laterem enim ii lavassent, qui, omnibus hominibus ab universalis diluvio vel incendio imperfectis, varias scientias posteritati committere voluissent, cum nemo superstes eas intelligere & addiscere potuisset. Si hoc, non opus columnis, superstibus Praeceptoribus vivis. Nam quorquot vivebant Patriarchæ, ut ipse ait D. Bangius, dicente B. Johann: Heinric: Ursin: p. 206. tot viva extabant volumina, ut ex Commentario sapere nec liberet, neg, necesse fore, cum tot præsto essent Doctores vivi quorum quisque dici posset Βιβλιοθηκη ἐμψυχος, καὶ περιπατην μαστοιον. Bibliotheca animata, & museum obambulans. Melius etiam quis mentem suam viva voce, quam per literas & scripta explicare potest. Non autem putandum est, Antediluvianos planè nullam literarum notitiam habuisse, sed quia commodius fuit tunc temporis hominibus viva voce, quam literis consulere, longævitatis enim Antediluvianorum in causa fuit, quia semper scientiæ ab uno ad alterum propagari potuerant.

§. 17. Supervacanea insuper quoque videtur duarum columnarum Sethianarum structura, hanc ob causam, quia utramq; tam tempore diluvii, quam incendiī durare & interire potuit. Hac de re haud in eruditè sentit. B. Johann: Heinric: Ursin: p. 215. Utraq; inquiens, εκείνη vel durare potest tam in diluvio, quam in incendio vel satiscere: aut quia factum est, ut, lateritia in catastro-

zachysmo q[uo]d quasi collig[er]e facta, non labefacta fuerit lapidea? Deniq[ue] si bac usq[ue] ad Josephi tempora superfuit in Syria, cur locum, ubi fuerit, non consignavit? cur nemini visa, nemini memorata? neq[ue] repertus fuit uspiam, q[uo]d Sethianorum divina reperta investigaret, orbis traderet?

§. 18. Deinde etiam, posito, duplaci mundi interitum futurum fuisse, scilicet incendio ac diluvio, & Sethianos inventa sua conservare voluisse, unica tantum suffecisset columna. Qvia aut intellexerunt Adami Vaticinum de ultimo mundi interitu per ignem Sethiani & Patriarchae antediluviani, aut non intellexerunt. Illud familiae Patriarchalis Principibus, in quibus λογία DEI servabatur, adscribendum non videtur, nec putandum, Adamum vaticinii Auctorem, qvod communicandum cælitus acceperat, sensum non expunisse. Hoc dici simpliciter non potest, nam si sensum vaticinii asservati essent, absurdè egissent, qvod universalis mundi mutationi per ignem futuræ lateritiam & lapideam columnam apposuerint. Immò lateritia etiam frustra posita fuisset, si universalem mundi interitum per ignem expectassent, qvia, facto hoc, omnes homines interfici essent. Quodere supra fusus dictum fuit.

§. 19. Porro è Josephi testimonio, qvod ad hibet ad probandam columnarii Sethianarum structuram, liqvæ, Antediluvianos nescivisse destructionum futurarum ordinem, qvod tamen, facta revelatione, veritati vix verisimile videtur; Contra pietatem enim Sethianorum fuisset, divinae providentiae de conservandis scientiis exstruendo columnas tales praescribere vel diffidere. Ideò merito pro fabula habenda sunt Josephi dicta, nam à nemine ferè istud factum probari potest. Hinc eruditè loquitur supra citatus B. Job: Heinric: U. sive I. c. diceins: Quantò magis considero, tantò magis magisq[ue] miror, fabulan tam inepiam ulli eruditorum potuisse probari. Robertus Bailius in Oper: Hist: Chron: p.4. eqvidem pro fabulâ habet, qvæ Josephus de duabus columnis Sethianis lapideâ & lateritiâ dicit, quibus Patriarchæ sua, qvæ posteritati committerevoluerunt, inscripsere; Sed Bailii ratio contra columnas hasce approbanda non videtur, quando addit: Nulla literarū l. scriptioñē l. Sculptioñē legim,, anteqvā digitus DEI legē suam intabulis lapideis exarasset. Qvam rationem multi alii quoque adducunt, nā omnes, qui novitatem literarū defendunt, Sethianas columnas improbant, negantq[ue]. Cum tamen, non tantum ante tempora Mosis, sed ante diluvium,

Inviunt etiam extirisse literas, probatum sit à Celeberrimo Bangio in Cœl. Orient: Nec inepte etiam Postellus Præf: lib: de Phœnicum literis: quis, inquit, tam demens fuerit, ut putet, homines illos sanctissimos, & eorum, qui tantum non mille annos in summarerum indagine vivebant, filios aluminos & superstites, post mille sexcentorum & quinq̄vaginta annorum decursum caruisse literis, & suum aureum seculum sine literis instituisse! Nulla plane earum rerum, quae vitâ & exornare & beatiorem reddere solent, sive in religione, sive moribus, sive in artibus, sive doctrinis & disciplinis sit posita, fuit Sacro Sancto illi Patriarchæ Noacho mundi instauratori, quem Janum vocant incognita.

§. 20. Allegari deniq̄ adhuc posset ad probandas Columnas Sethianas Genebrardi sententia, qui firmo quasi veritatis fundamento nitens, arbitratur, duas istas columnas alteram æream, alteram autem lateritiam exitisse; Sed Leo Allatius in Eustath: p. 215. fatigat doctè respondit, nihil tribuendo huic falsæ relationi Genebrardi, quia non tantum pro hac sententia stabilienda nullas citavit Autores, sed etiam, quia diversa in illis columnis calata fuisse scripsit.

§. 21. Neq; etiam allegari potest consensus plurimorum Scriptorum, qui omnes, in unum quasi consentientes, nostris columnis varias scientias inscriptas fuisse dicunt, nam illorum Scripta de hisce columnis non tantum omni veritatis fundamento carent, d. ipsis omnibus quoque contradicit B. D. Dorsch: qui cunctam inscriptionem scientiarum negat, dicit enim: Si omnino ejusmodi columnæ statuenda sint, probabilius & Patriarchis dignius est, res ecclesiæ posteritati commissas fuisse, quam quod de traditis scientiis ab ipsis inventis affertur.

§. 22. Probabile postremò minimè videtur, alteram ex his columnis Josephi temporibus adhuc in Syriâ superstitem fuisse. Nam in ista Regione crudelia & exitiosa bella suscepta leguntur, in quib; non tantum innumeræ urbes, d. & variae antiquitates devastatae atq; è hominum memorie deletæ sunt; Probabile ergo non est, rebus majoris momenti eversis, unicam istam columnam superstitem permansisse. Babyloni etiam & alii, qui harum scientiarum, quæ columnis Sethianis inscriptæ dicuntur, notitiam habuerunt, illasq; intellexerunt, istam columnam non amplius tantis periculis expositam reliquissent, sed econtrariò talem ad se transstabilitissent, præprimis cum vetustatem huic columnæ interitum moliri vidissent

05 A 1868



VD17

Farbkarte #13



SPUTATIO HISTORICA De Imnis Sethianis,

quam
in Florentissimâ Leucoreâ,
SUB PRÆSIDIO
VIRI

me Reverendi, Amplissimi & Excellentissimi,
E G I D I I Strauhens /

og. Doctoris, & Collegii Theologici
oris Gravissimi, nec non Historiarum
Prof. P. longè Celeberrimi,

toris, Patroni, Hospitis ac Consanguinei sui omni hono-
& obseruantia cultu eternum Devenerandi

atg. Colendi,
publicè Eruditorum Examini
fistit

A. & R.

M. Æ GIDIUS Strauh/

In Auditorio Majori

d. 10. Julii Ao. 1669.

horis matus.

WITTEBERGÆ
MICHAELIS MEYERI, Anno cl. I. C. LXIX.